

Bemærkninger til forslaget

Efter de nuværende regler kan man kun få dækket udgifter til bistand i forbindelse med skattesager ved Landsskattebetjent, landsret og Højesteret. Der finder ikke omkostningsdækning sted ved bistand i forbindelse med sager ved skatteankenævne og ved de kommunale forvaltninger. For personer og dødsboer dækkes udgifterne med aktuelt 44 pct. Udgifter, der er betalt efter udgangen af kalenderåret 1997, dækkes med 38 pct. Omkostningsdækning ydes med 34 pct. for selskaber m.v. Omkostningsdækningen ydes uanset om skatteyderen vinder eller taber den pågældende sag.

Det foreslås, at omkostningsdækningen udstrækkes til også at gælde sager ved skatteankenævne, og at dækningsgraden øges til 100 pct. i de tilfælde, hvor skatteyderen får helt eller delvist medhold. Sidstnævnte vil sikre, at skatteyderen ikke vil have udgifter i de tilfælde, hvor skattemyndighederne med urette har rejst en sag.

Skattesystemet er efterhånden så omfattende og kompliceret, at almindelige skatteborgere ikke har mulighed for at gennemskue og forstå systemet. Det betyder, at de oftest er nødt til at anvende sagkyndig bistand i tvister med skattemyndighederne. Det gælder, uanset på hvilket niveau i systemet tvisten opstår. Det er derfor rimeligt, at det offentlige i højere grad dækker skatteyderens udgifter til sagkyndig bistand i skattesager. Som reglerne er i dag, er der mange, som undlader at rejse en sag – også selv om de føler sig rimelig sikre i deres sag – fordi de ikke selv har den fornødne indsigt til at køre sagen og de fornødne økonomiske ressourcer til at indhente sagkyndig bi-

stand. I 1995 fik hver tredje, der klagede til de kommunale skatteankenævne, medhold.

Når den fulde omkostningsdækning også skal gælde klagesager ved skatteankenævne, som ellers er forpligtet til at fremlægge alle relevante oplysninger – også de der taler til gunst for skatteyderen – hænger det sammen med, at skattelovgivningen er så kompliceret, at såvel de kommunale ligningsmyndigheder som skatteankenævne i mange tilfælde har vanskeligt ved at fortolke lovgivningen. Dette ses bl.a. ved, at afgørelser truffet af de kommunale ligningsmyndigheder og skatteankenævne ændres til fordel for skatteyderen, når de kommer højere op i systemet.

Omkostningsdækningen skal sikre en grundig belysning af sagen og medvirke til, at sagsbehandlings-tiden forkortes. Omkostningsdækningen fratager dog ikke skatteankenævne for deres forpligtelse til at fremlægge relevante oplysninger, der taler til gunst for skatteyderen.

I dag er det stort set gratis for skattemyndighederne at anke en sag, hvor skatteyderen har fået medhold ved en klageinstans, og der har i de seneste år været en tendens til, at skattemyndighederne anker flere og flere af den type sager. Myndighederne må være klar over, at borgernes økonomi i mange tilfælde er berørt af sagen i mange år fremover. Skattemyndighederne bør kun anke i de tilfælde, hvor der er tale om en sag af helt principiel karakter, frem for automatisk at anke alt. Ved i højere grad at dække skatteyderens omkostninger er det ikke længere gratis for myndighederne at rejse sager mod borgerne. Dette skulle medvirke til at begrænse antallet af sager.

Skriftlig fremsættelse

Gitte Seeberg (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ved skatteankenævne, Landsskattebetjent, landsret og Højesteret.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.